

El camí de la Majordoma o camí vell de Vilafranca

Amb el nom de “camí de la Majordoma” es coneix el que els olesans també anomenaven “camí vell de Vilafranca”. Abans de la construcció de la carretera d’Avinyonet, per a anar del nucli d’Olesa a Vilafranca sense passar per l’Hospital (cosa que comportava fer una marrada passant pel camí de la Creueta) es passava per aquest camí, que sortint de davant de can Badell, pujava cap el corral de la Pedrosa i després baixava a Can Malet, on es trobava amb el camí ral de Barcelona a Vilafranca que venia de l’Hospital. És possible que aquest camí fos la continuïtat del camí d’Olesa a Vallirana.

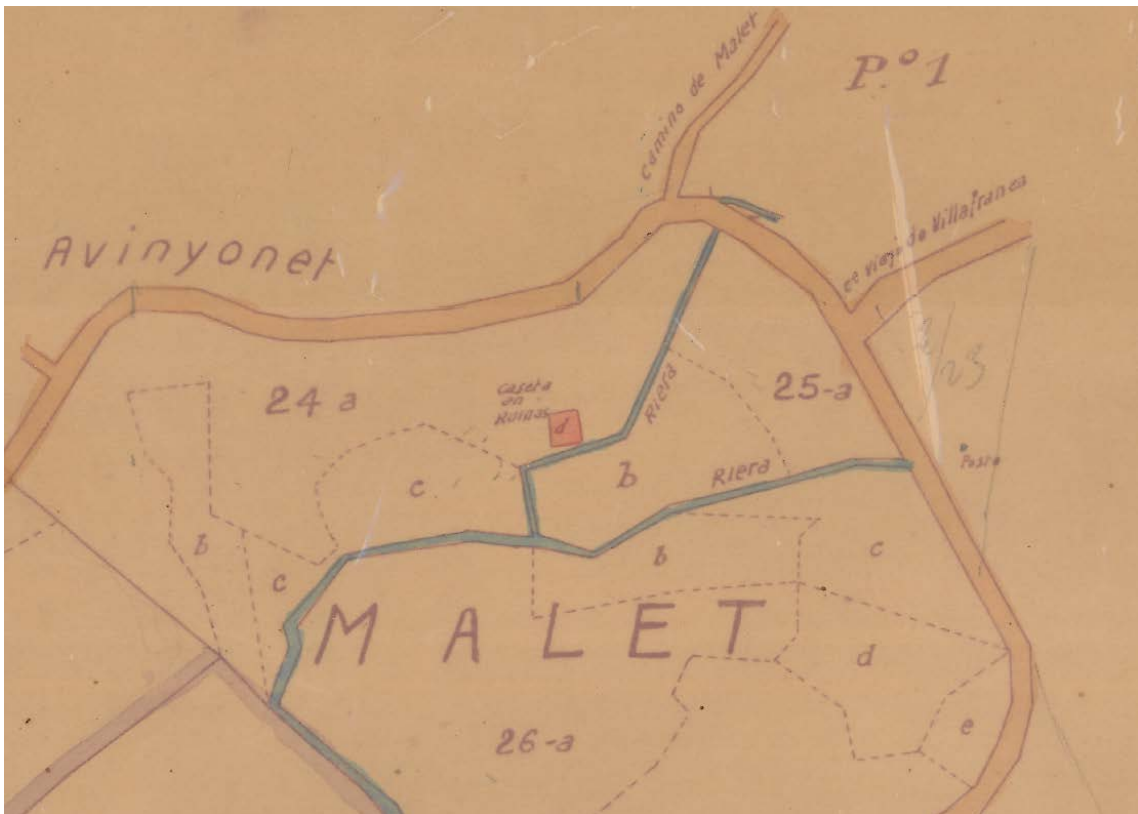

La línia fosca en diagonal que es veu darrera el poble és el camí de la Majordoma encaixat entre els dos marges que el delimiten.

El nom de la Majordoma ja està documentat l’any 1520 (Misser 1993), i encara és emprat per gent gran d’Olesa (“Puxic”, Nicolau Ros com.pers.), mentre que el nom de camí vell de Vilafranca és molt més modern doncs no se li deuria donar fins després de construïda la carretera d’Avinyonet: surt en dos plànols antics, en el de la minuta d’Olesa del 1914 (cartoteca digital ICGC), i en el del cadastre del 1932 (arxiu municipal d’Olesa).

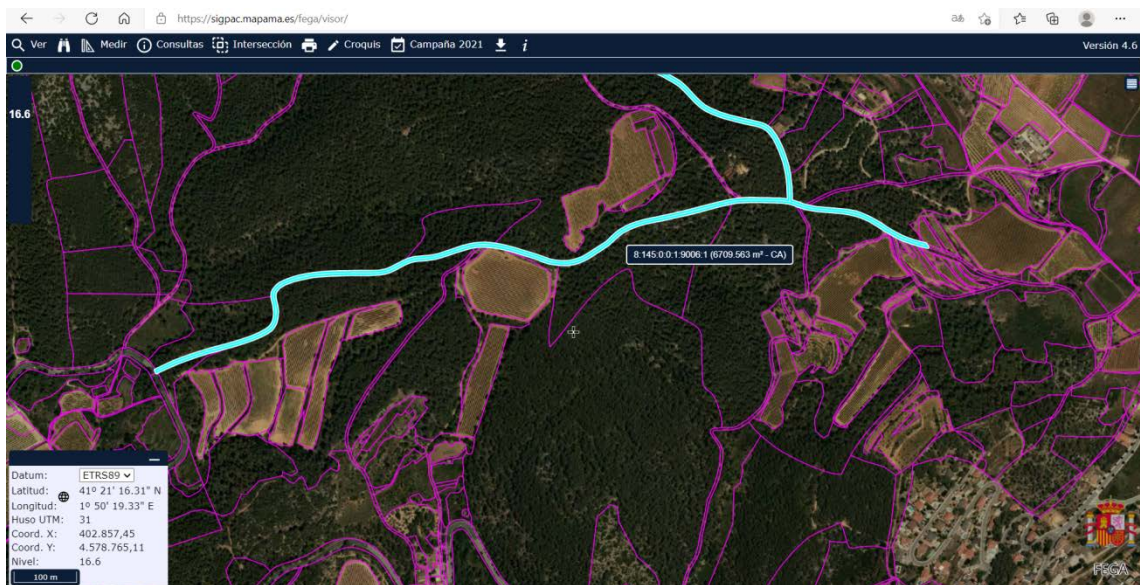
Fragment de la minuts del 1914 on apareix amb el nom (font Cartoteca ICGC).

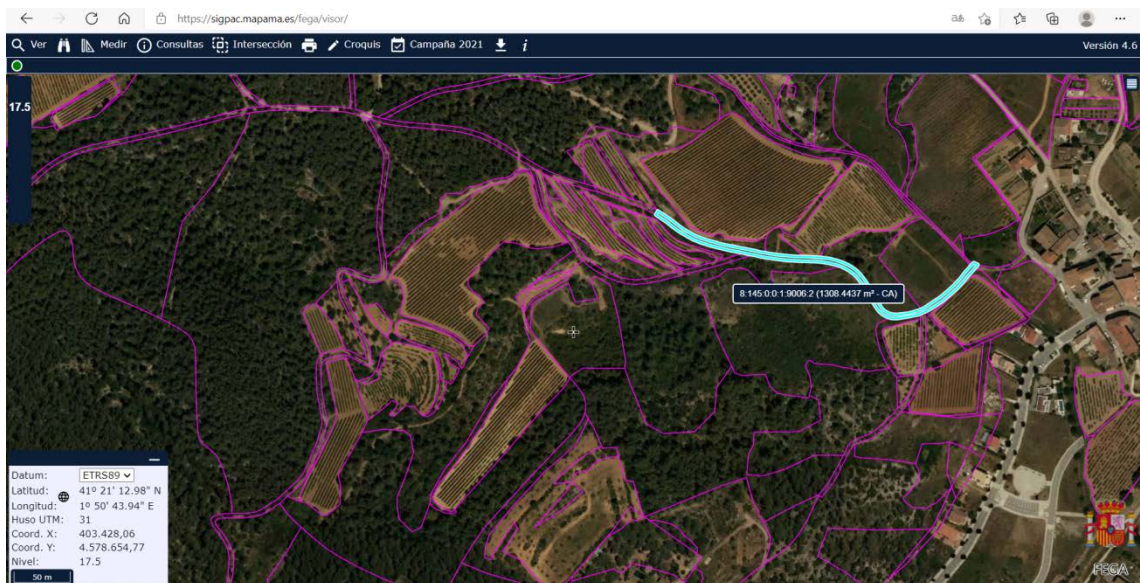
Fragment del plànol cadastre del 1932 on apareix amb el nom.

Es tracta d'un camí públic (era l'antic camí veïnal per anar a Vilafranca i al cadastre està catalogat amb un codi de la sèrie 9000 corresponent als camins públics) que té un gran interès històric i patrimonial, ja que conserva la seva estructura original: secció, marges de pedra seca, fragments del paviment de roca amb roderes de carro... Tanmateix en deixar de ser útil ha estat abandonat durant molts anys, motiu pel qual la vegetació l'ha envaït fent-lo impracticable i en molts trams fins i tot invisible. Però aquest abandonament ha tingut també

els seus efectes positius, ja que en no haver estat aprofitat com a camí forestal s'han conservat -tot i que degradades- les seves característiques físiques. De fet és un dels camins històrics que millor es conserva al Garraf.

Detall del plànol actual del cadastre on apareix amb el codi 9006 CA

Detall del plànol actual del cadastre on apareix l'extrem est amb el codi 9006 CA

El traçat del camí també s'observa en les fotos aèries del 1946 i 1956, i ha estat comprovat in situ cercant les evidències: secció, marges i roderes. Fins ara només s'ha obert manualment el mínim necessari per a permetre el pas necessari per a identificar-ne el traçat exacte.

L'interès de recuperar aquest camí rau en que:

- La recerca feta in situ ha permès comprovar que és recuperable en la seva totalitat com a camí de passeig molt agradable i amb pendents molt suaus.
- És un dels camins més antics d'Olesa i per tant té un gran interès històric.
- Té un gran atractiu paisatgístic per la seva estructura tradicional, per l'entorn per on passa i per les vistes del poble antic presidit per l'església de Sant Joan que ofereix.

- Té un notable interès turístic i de lleure pels veïns.
- Enllaça amb el camí ral, que alhora és un camí objecte d'un altre projecte de recuperació, permetent crear una xarxa d'itineraris històrics.
- La seva conservació està amenaçada pel projecte de línia del anomenat "Clúster Begues", un projecte privat aragonès per a fer arribar a la subestació de Begues la línia d'evacuació de diversos parcs eòlics que es volen construir a l'Aragó, i que contempla aquest camí com a camí d'obra, cosa que implicaria el seu eixamplament amb maquinària i per tant la destrucció de la seva estructura original.
- Com que els camins públics no prescriuen, no cal autorització de cap propietari per a recuperar-lo, tan sols la voluntat de l'ajuntament.

Panoràmica actual del nucli d'Olesa des del camí de la Majordoma. A primer terme el camí cobert de vegetació.

Centre d'Estudis Beguetans, 7 de febrer de 2022